

Україна
Донецький окружний адміністративний суд

Р І Ш Е Н Н Я
І М Е Н Е М У К Р А Ї Н И

27 травня 2022 року

Справа №200/16547/21

приміщення суду за адресою: 84122, м.Слов'янськ, вул. Добровольського, 1

Донецький окружний адміністративний суд у складі:
головуючого судді Кравченко Т.О.,

розглянув в порядку спрощеного позовного провадження без повідомлення сторін за наявними у справі матеріалами адміністративну справу за позовом Василенка Олександра Олександровича до Донецького зонального відділу Військової служби правопорядку про визнання бездіяльності протиправною та зобов'язання вчинити певні дії,

встановив:

24 листопада 2021 року до Донецького окружного адміністративного суду надійшов адміністративний позов Василенка Олександра Олександровича (далі – позивач) до Донецького зонального відділу Військової служби правопорядку (далі – відповідач, Донецький зональний відділ), в якому позивач просив:

- визнати протиправною бездіяльність Донецького зонального відділу щодо не нарахування та невиплати Василенку О.О. індексації грошового забезпечення з 12 червня 2015 року по 07 липня 2016 року із застосуванням місяця для обчислення індексу споживчих цін (базового місяця) для розрахунку індексації грошового забезпечення – січень 2008 року;

- зобов'язати Донецький зональний відділ нарахувати та виплатити Василенку О.О. індексацію грошового забезпечення за період з 12 червня 2015 року по 07 липня 2016 року із застосуванням місяця для обчислення індексу споживчих цін (базового місяця) для розрахунку індексації грошового забезпечення – січень 2008 року;

- визнати протиправною бездіяльність Донецького зонального відділу щодо невиплати в повному розмірі індексації грошового забезпечення за період з 01 січня 2019 року по 01 вересня 2020 року із застосуванням місяця для обчислення індексу споживчих цін (базового місяця) для розрахунку індексації грошового забезпечення – березень 2018 року (із застосуванням щомісячної фіксованої індексації 4 258,75 грн відповідно до абз. 4 п. 5 Порядку проведення індексації грошової доходів населення, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 17 липня 2003 року № 1078);

- зобов'язати Донецький зональний відділ нарахувати та виплатити Василенку О.О. індексацію грошового забезпечення (щомісячну фіксовану індексацію грошового забезпечення 4 258,75 грн) за період з 01 січня 2019 року по 01 вересня 2020 року відповідно до абз. 4 п. 5 Порядку проведення індексації грошової доходів населення, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 17 липня 2003 року № 1078.

Заяви, клопотання учасників справи. Процесуальні дії у справі.

03 грудня 2021 року суд постановив ухвалу про прийняття позовної заяви та відкриття

*306*5266196*1*2*

провадження у справі; вирішив розглядати справу в порядку спрощеного позовного провадження без повідомлення сторін за наявними у справі матеріалами; встановив строк для подання заяв по суті справи; витребував у відповідача докази.

Про відкриття провадження в адміністративній справі учасники справи повідомлені з дотриманням вимог Кодексу адміністративного судочинства України (далі – КАС).

З клопотанням про розгляд справи в судовому засіданні з повідомленням (викликом) сторін учасники справи до суду не зверталися, а тому на підставі ч. 5 ст. 260 КАС справа розглянута в порядку спрощеного позовного провадження без повідомлення сторін за наявними у справі матеріалами.

Відповідно до ч. 8 ст. 262 КАС при розгляді справи за правилами спрощеного позовного провадження суд досліджує докази і письмові пояснення, викладені у заявах по суті справи.

Стислий виклад позиції позивача та заперечень відповідача.

В обґрунтування заявлених вимог позивач зазначив, що з 12 червня 2015 року він був мобілізований до лав Збройних Сил України та проходив військову службу в Донецькому зональному відділі. 02 лютого 2016 року переведений до Військової частини А0536 (В0927) для доукомплектування частини. 01 вересня 2016 року після демобілізації уклав контракт з Донецьким зональним відділом, де і проходив військову службу до 01 вересня 2020 року. 01 вересня 2020 року позивач був звільнений з військової служби.

Позивач доводив, що під час звільнення з військової служби відповідач не здійснив з ним повного розрахунку.

Стверджував, що в період з 12 червня 2015 року по 07 липня 2016 року відповідач не виплачував йому індексацію грошового забезпечення. В період з 01 січня 2019 року по 01 вересня 2020 року відповідач виплачував індексацію у розмірі меншому, ніж визначено законодавством, зокрема без врахування для її розрахунку базового місяця – березень 2018 року та виплати фіксованої суми індексації – 4 258,75 грн відповідно до абз. 4 п. 5 Порядку проведення індексації грошових доходів населення, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 17 липня 2003 року № 1078 (далі - Порядок № 1078).

Вважаючи такі дії (бездіяльність) відповідача протиправними, позивач звернувся до суду з цим позовом.

Відповідач позов не визнав, надав відзив на позовну заяву.

Доводив, що у спірних правовідносинах діяв в межах повноважень, в порядку та способом, що визначені законодавством.

Відповідач наголошував, що обчислення індексації грошового забезпечення, в тому числі визначення базового місяця, належить до його виключної компетенції та є його дискреційними повноваженнями.

З приводу індексації грошового забезпечення позивача відповідач зазначив таке.

З 12 червня 2015 року по 31 січня 2016 року Василеженко О.О. проходив військову службу за мобілізацією в Донецькому зональному відділі.

В період з 12 червня 2016 року по 31 грудня 2015 року індексація грошового забезпечення позивача нараховувалась відповідно до Закону України від 03 липня 1991 року № 1282-ХІІ «Про індексацію грошових доходів населення» (далі – Закон № 1282) та Порядку № 1078.

Відповідач зауважив, що право на індексацію виникає тоді, коли величина індексу споживчих цін перевищить поріг індексації, встановлений на рівні 103%. Сума індексації визначається шляхом множення заробітної плати на коефіцієнт індексації. Індeksuється тільки та частина заробітної плати, яка відповідає прожитковому мінімуму. Частина заробітної плати, яка перевищує цей показник, не індексується.

Відповідно до даних Державної служби статистики України індекс споживчих цін перевищив рівень інфляції в 103% в грудні 2015 року та був оприлюднений в січні 2016 року, тобто місяць виплати індексації грошового забезпечення відповідно до Закону № 1282 та Порядку № 1078 – лютий 2016 року.

З огляду на викладене, відповідач вважав безпідставним твердження позивача про протиправну бездіяльність, яка полягала у ненарахуванні та невиплаті індексації грошового забезпечення в період з 12 червня 2015 року по 31 грудня 2015 року.

В період з 01 січня 2016 року по 31 січня 2016 року Донецький зональний відділ не нараховував та не виплачував індексацію грошового забезпечення, обґрунтовуючи це недостатністю фінансування та покликаючись на розпорядження Департаменту фінансів Міністерства оборони України та листи Міністерства соціальної політики України.

Відповідач зауважив, що з 01 лютого 2016 року по 07 липня 2017 року Василеженко О.О. проходив військову службу у Військовій частині польова пошта В0927 (нині – Військова частина А0536), а тому Донецький зональний відділ не мав проводити індексацію грошового забезпечення позивача.

Стосовно вимог позивача в частині визнання протиправною бездіяльності Донецького зонального відділу щодо невиплати в повному розмірі індексації грошового забезпечення за період з 01 січня 2019 року по 01 вересня 2020 року із застосуванням базового місяця - березень 2018 року та щомісячної фіксованої суми індексації – 4 258,75 грн відповідно до абз. 4 п. 5 Порядку 1078, відповідач зауважив таке.

В період з 01 січня 2019 року по 01 вересня 2020 року індексація грошового забезпечення позивача нараховувалась та виплачувалась відповідно до положень Закону № 1282 та Порядку № 1078 з урахуванням базового місяця – березень 2018 року.

З приводу застосування щомісячної фіксованої суми індексації – 4 258,75 грн відповідно до абз. 4 п. 5 Порядку № 1078 відповідач зауважив, що зміна грошового забезпечення військовослужбовців відбулась з 01 березня 2018 року у зв'язку з набранням чинності постановою Кабінету Міністрів України від 30 серпня 2017 року № 704 «Про грошове забезпечення військовослужбовців, осіб рядового і начальницького складу та деяких інших осіб» (надалі - Постанова КМУ № 704).

П. 4 Постанови КМУ № 704 встановлено, що розміри посадових окладів, окладів за військовими (спеціальними) званнями військовослужбовців, осіб рядового та начальницького складу визначаються шляхом множення розміру прожиткового мінімуму для працездатних осіб, встановленого законом на 1 січня 2018 р., на відповідний тарифний коефіцієнт згідно з додатками 1, 12, 13 і 14.

П. 5 Порядку № 1078 встановлено, що у разі підвищення тарифних ставок (окладів), пенсій або щомісячного довічного грошового утримання, стипендій, виплат, що здійснюються відповідно до законодавства про загальнообов'язкове державне соціальне страхування, значення індексу споживчих цін у місяці, в якому відбувається підвищення, приймається за 1 або 100 відсотків. Обчислення індексу споживчих цін для проведення подальшої індексації здійснюється з місяця, наступного за місяцем підвищення зазначених грошових доходів населення.

Ст. 4 Закону № 1282 передбачено, що індексація грошових доходів населення проводиться лише в разі, коли величина індексу споживчих цін перевищила поріг індексації, який встановлюється в розмірі 103 відсотка.

Отже, у разі підвищення тарифних ставок (окладів) значення індексу у місяці підвищення береться за 1 або 100 %, тобто місяць підвищення вважається базовим і індексація в цьому місяці не проводиться, якщо сума підвищення заробітної плати (у базовому місяці враховуються всі складові заробітної плати, які не мають разового характеру) перевищить суму індексації. Починаючи з наступного за базовим місяця наростаючим підсумком розраховується індекс для проведення подальшої індексації.

Відповідно до Порядку № 1078, розрахунок індексу споживчих цін здійснюється наростаючим підсумком, починаючи з місяця наступного за базовим.

З огляду на викладене відповідач вважає, що що в період з 01 січня 2019 року по 01 вересня 2020 року індексація грошового забезпечення нараховувалась та була виплачена позивачу відповідно до положень Закону № 1282 та Порядку № 1078.

На цих підставах відповідач просив відмовити в позові.

Позивач надав відповідь на відзив.

Заперечення відповідача, які ґрунтувалися на листах міністерств та інших органів державної влади, позивач вважав такими, що не заслуговують на увагу. Наголошував, що відсутність коштів не звільняє відповідача від виконання його зобов'язань щодо проведення індексації грошового забезпечення.

Щодо позовних вимог в частині недоплачених коштів індексації грошового забезпечення в період з 01 січня 2019 року по 01 вересня 2020 року із застосування щомісячної фіксованої суми індексації 4 258,75 грн, позивач зауважив, що відповідач не врахував, що у березні 2018 року підвищення грошового доходу позивача у зв'язку зі зміною посадових окладів не перевищило суму індексації, що склалась у лютому 2018 року (4 258,75 грн), розмір якої підтверджений листом Міністерства соціальної політики України від 29 грудня 2017 року № 122/0/66-17.

Таку суму індексації (4 258,75 грн) з величиною приросту індексу споживчих цін 241,7% становила з грудня 2017 року по лютий 2018 року, оскільки в березні 2018 року відбулося підвищення посадових окладів.

Тому, відповідно до абз. 4 п. 5 Порядку № 1078 сума належної позивачу індексації в березні 2018 року мала розраховуватися як різниця між сумою індексації і розміром підвищення доходу.

Відповідно до абз. 6 п. 5 Порядку № 1078 до визначеної (згідно з абз. абз. 4, 5 п. 5 Порядку № 1078) суми індексації додається сума індексації, яка складається внаслідок перевищення величини індексу споживчих цін порогу індексації (103 відсотка).

На переконання позивача, відповідач зобов'язаний був з березня 2018 року виплачувати фіксовану суму індексації грошового забезпечення, а в разі коли величина індексу споживчих цін перевищить поріг в розмірі 103 відсотка, то в підвищеному розмірі, аж до наступного підвищення тарифної ставки (окладу), при якому сума збільшення грошового забезпечення (заробітної плати) перевищить фіксовану суму індексації.

Враховуючи викладене, позивач просив задовольнити його позовні вимоги.

Правом на подання заперечення відповідач не скористався.

Обставини, встановлені судом, та зміст спірних правовідносин, з посиланням на докази, на підставі яких встановлені відповідні обставини. Докази відхилені судом, та мотиви їх відхилення.

На виконання вимог ст. 90 КАС суд оцінив докази, які є у справі, за своїм внутрішнім переконанням, що ґрунтується на їх безпосередньому, всебічному, повному та об'єктивному дослідженні; оцінив належність, допустимість, достовірність кожного доказу окремо, а також достатність і взаємний зв'язок доказів у їх сукупності, виходячи з того, що жодні докази не мають для суду наперед встановленої сили.

Відповідно до положень ч. 1 ст. 77 КАС кожна особа повинна довести ті обставини, на яких ґрунтуються її вимоги та заперечення, крім випадків, встановлених ст. 78 цього Кодексу.

За правилами абз. 1 ч. 2 ст. 77 КАС в адміністративних справах про протиправність рішень, дій чи бездіяльності суб'єкта владних повноважень обов'язок щодо правомірності свого рішення, дії чи бездіяльності покладається на відповідача.

З'ясовуючи чи мали місце обставини, якими обґрунтовуються вимоги та заперечення, якими доказами вони підтверджуються, а також чи є інші фактичні дані, які мають значення для вирішення справи, та докази на їх підтвердження, суд встановив таке.

Позивач – Василеженко Олександр Олександрович, 13 листопада 1983 року народження, що встановлено на підставі паспорта громадянина України серії ВС 040502; реєстраційний номер облікової картки платника податків: 3063202339.

Позивач має право на пільги, встановлені законодавством України для ветеранів війни – учасників бойових дій, що підтверджено посвідченням серії УБД № 043447, виданим Головним управлінням персоналу Генерального штабу Збройних Сил України 08 грудня

2015 року.

Відповідач – Донецький зональний відділ Військової служби правопорядку (ідентифікаційний код: 24289666) є структурним відділом Військової служби правопорядку - спеціального правоохоронного формування у Збройних Силах України, що діє на підставі Закону України від 07 березня 2002 року № 3099-III «Про Військову службу правопорядку у Збройних Силах України».

Позивач проходив військову службу у Збройних Силах України.

Згідно з наказом начальника Донецького зонального відділу від 12 червня 2015 року № 102 (по стройовій частині) рядовий Василеженко О.О., призваний за мобілізацією, був зарахований радіотелефоністом відділення зв'язку до списків особового складу Донецького зонального відділу та на всі види забезпечення з 12 червня 2015 року.

Відповідно до наказу начальника Донецького зонального відділу від 31 січня 2016 року № 26 (по стройовій частині) солдат Василеженко О.О., радіотелефоніст відділення зв'язку Донецького зонального відділу, призначений наказом першого заступника начальника управління Генерального штабу Збройних Сил України (по особовому складу) від 29 січня 2016 року № 15-РС на посаду стрільця-помічника гранатометника механізованого відділення механізованого взводу механізованої роти механізованого батальйону, ВОС-100915А/630, з 31 січня 2016 року виключений зі списків особового складу Донецького зонального відділу та всіх видів забезпечення.

Отже, в період з 12 червня 2015 року по 31 січня 2016 року включно Василеженко О.О. проходив військову службу у Донецькому зональному відділі, де і перебував на всіх видах забезпечення.

В період з 02 лютого 2016 року по 07 липня 2016 року включно позивач проходив військову службу у Військовій частині польова пошта В0927 (нині – Військова частина А0536) на посаді гранатометника 3-го відділення 1-го взводу 3-ї роти 1-го батальйону, що було підтверджено військовим квитком та довідкою Військової частини А0536 від 06 лютого 2021 року № 1/40.

Відповідно до витягу з наказу командира Військової частини польова пошта В0927 від 07 липня 2016 року № 197 (по стройовій частині) вирішено вважати таким, що вибув зі списків особового складу Військової частини польова пошта В0927 та всіх видів забезпечення солдата Василеженка О.О., гранатометника механізованого взводу механізованої роти механізованого батальйону, звільненого наказом командира Військової частини польова пошта В0927 у запас відповідно до п. 1 Указу Президента України від 24 червня 2016 року № 271/2016 «Про звільнення у запас військовослужбовців військової служби за призовом під час другої черги часткової мобілізації відповідно до Указу Президента України від 14 січня 2015 року № 45», з 07 липня 2016 року.

Обставини щодо проходження Василеженком О.О. військової служби у Військовій частині польова пошта В0927 (нині – Військова частина А0536) в період з 02 лютого 2016 року по 07 липня 2016 року встановлені таким, що набрало законної сили, рішенням Луганського окружного адміністративного суду від 03 березня 2021 року у справі № 360/221/21 за позовом Василеженка О.О. до Військової частини А0536 про визнання дій протиправними та зобов'язання вчинити певні дії, а тому в силу приписів ч. 4 ст. 78 КАС не підлягають доведенню під час розгляду цієї справи.

Крім того, 29 грудня 2021 року Василеженко О.О. звернувся до Донецького окружного адміністративного суду з адміністративним позовом до Військової частини А0536 про визнання бездіяльності протиправною та зобов'язання вчинити певні дії, в якому просив:

- визнати протиправною бездіяльність Військової частини А0536 щодо не нарахування та не виплати індексації грошового забезпечення в період з 02 лютого 2016 року по 07 липня 2016 року включно із застосуванням місяця для обчислення індексу споживчих цін (базового місяця) для розрахунку індексації грошового забезпечення – січень 2008 року;

- зобов'язати Військову частину А0536 нарахувати та виплатити індексацію грошового забезпечення за період з 02 лютого 2016 року по 07 липня 2016 року включно із

застосуванням місяця для обчислення індексу споживчих цін (базового місяця) для розрахунку індексації грошового забезпечення – січень 2008 року у розмірі 15 654,96 грн.

Ухвалою Донецького окружного адміністративного суду від 11 січня 2022 року відкрито провадження у справі № 200/19454/21 за позовом Василеженка О.О. до Військової частини А0536 про визнання бездіяльності протиправною та зобов'язання вчинити певні дії.

При цьому в позовній заяві від 29 грудня 2021 року, яка розглядається у справі № 200/19454/21, позивач також вказує на те, що в період з 02 лютого 2016 року по 07 липня 2016 року він проходив військову службу у Військовій частині польова пошта В0927 (нині – Військова частина А0536).

Отже, в період з 02 лютого 2016 року по 07 липня 2016 року позивач проходив військову службу у Військовій частині польова пошта В0927, де і перебував на всіх видах забезпечення.

Згідно з наказом начальника Донецького зонального відділу від 01 вересня 2016 року № 210 (по стройовій частині) солдат Василеженко О.О., призначений наказом начальника Донецького зонального відділу від 01 вересня 2016 року № 32-РС (по особовому складу) на посаду водія-стрільця відділення Військової служби правопорядку Донецького зонального відділу, з 01 вересня 2016 року зарахований до списків особового складу відділу та на всі види забезпечення.

Відповідно до наказу начальника Донецького зонального відділу від 01 вересня 2020 року № 174 (по стройовій частині) старший солдат Василеженко О.О., водій-стрілець групи охорони та патрульно-постової служби взводу охорони та патрульно-постової роти Військової служби правопорядку, звільнений наказом начальника Донецького зонального відділу від 01 вересня 2019 року № 28-РС (по особовому складу) у запас за пп. «а» (у зв'язку із закінченням строку контракту) п. 2 ч. 5 ст. 26 Закону України «Про військовий обов'язок і військову службу», з 01 вересня 2020 року виключений зі списків особового складу відділу та знятих зі всіх видів забезпечення.

Отже, в період з 01 вересня 2016 року по 01 вересня 2020 року Василеженко О.О. проходив військову службу в Донецькому зональному відділі, де і перебував на всіх видах забезпечення.

Спірні правовідносини виникли з приводу індексації грошового забезпечення позивача в період проходження військової служби в Донецькому зональному відділі.

Як свідчить довідка нарахованої та обчисленої індексації грошового забезпечення Василеженка О.О. за період з 12 червня 2015 року по 31 січня 2016 року та з 01 вересня 2016 року по 01 вересня 2020 року, видана Донецьким зональним відділом 20 грудня 2021 року за № 308, відповідач нараховував індексацію наступним чином:

з 12 червня 2015 року – сума індексації 0,00 грн, базовий місяць – червень 2015 року;
липень 2015 року – сума індексації 0,00 грн, базовий місяць – червень 2015 року;
серпень 2015 року – сума індексації 0,00 грн, базовий місяць – червень 2015 року;
вересень 2015 року – сума індексації 0,00 грн, базовий місяць – червень 2015 року;
жовтень 2015 року – сума індексації 0,00 грн, базовий місяць – червень 2015 року;
листопад 2015 року – сума індексації 0,00 грн, базовий місяць – червень 2015 року;
грудень 2015 року – сума індексації 0,00 грн, базовий місяць – червень 2015 року;
січень 2016 року – індексація не нараховувалась через відсутність фінансування;
в період з 01 лютого 2016 року по 31 серпня 2016 року позивач не проходив військову службу в Донецькому зональному відділі;
вересень 2016 року – сума індексації 59,45 грн, базовий місяць – січень 2016 року;
жовтень 2016 року – сума індексації 59,45 грн, базовий місяць – січень 2016 року;
листопад 2016 року – сума індексації 59,45 грн, базовий місяць – січень 2016 року;
грудень 2016 року – сума індексації 134,40 грн, базовий місяць – січень 2016 року;
січень 2017 року – сума індексації 134,40 грн, базовий місяць – січень 2016 року;
лютий 2017 року – сума індексації 134,40 грн, базовий місяць – січень 2016 року;
березень 2017 року – сума індексації 200,00 грн, базовий місяць – січень 2016 року;

квітень 2017 року – сума індексації 200,00 грн, базовий місяць – січень 2016 року;
травень 2017 року – сума індексації 210,50 грн, базовий місяць – січень 2016 року;
червень 2017 року – сума індексації 279,54 грн, базовий місяць – січень 2016 року;
липень 2017 року – сума індексації 279,54 грн, базовий місяць – січень 2016 року;
серпень 2017 року – сума індексації 279,54 грн, базовий місяць – січень 2016 року;
вересень 2017 року – сума індексації 341,85 грн, базовий місяць – січень 2016 року;
жовтень 2017 року – сума індексації 341,85 грн, базовий місяць – січень 2016 року;
листопад 2017 року – сума індексації 341,85 грн, базовий місяць – січень 2016 року;
грудень 2017 року – сума індексації 422,88 грн, базовий місяць – січень 2016 року;
січень 2018 року – сума індексації 422,88 грн, базовий місяць – січень 2016 року;
лютий 2018 року – сума індексації 422,88 грн, базовий місяць – січень 2016 року;
березень 2018 року – сума індексації 0,00 грн, базовий місяць – березень 2018 року;
квітень 2018 року – сума індексації 0,00 грн, базовий місяць – березень 2018 року;
травень 2018 року – сума індексації 0,00 грн, базовий місяць – березень 2018 року;
червень 2018 року – сума індексації 0,00 грн, базовий місяць – березень 2018 року;
липень 2018 року – сума індексації 0,00 грн, базовий місяць – березень 2018 року;
серпень 2018 року – сума індексації 0,00 грн, базовий місяць – березень 2018 року;
вересень 2018 року – сума індексації 0,00 грн, базовий місяць – березень 2018 року;
жовтень 2018 року – сума індексації 0,00 грн, базовий місяць – березень 2018 року;
листопад 2018 року – сума індексації 71,08 грн, базовий місяць – березень 2018 року;
грудень 2018 року – сума індексації 71,08 грн, базовий місяць – березень 2018 року;
січень 2019 року – сума індексації 71,08 грн, базовий місяць – березень 2018 року;
лютий 2019 року – сума індексації 71,08 грн, базовий місяць – березень 2018 року;
березень 2019 року – сума індексації 197,86 грн, базовий місяць – березень 2018 року;
квітень 2019 року – сума індексації 134,47 грн, базовий місяць – березень 2018 року;
травень 2019 року – сума індексації 134,47 грн, базовий місяць – березень 2018 року;
червень 2019 року – сума індексації 206,72 грн, базовий місяць – березень 2018 року;
липень 2019 року – сума індексації 206,72 грн, базовий місяць – березень 2018 року;
серпень 2019 року – сума індексації 206,72 грн, базовий місяць – березень 2018 року;
вересень 2019 року – сума індексації 206,72 грн, базовий місяць – березень 2018 року;
жовтень 2019 року – сума індексації 206,72 грн, базовий місяць – березень 2018 року;
листопад 2019 року – сума індексації 206,72 грн, базовий місяць – березень 2018 року;
грудень 2019 року – сума індексації 216,51 грн, базовий місяць – березень 2018 року;
січень 2020 року – сума індексації 216,51 грн, базовий місяць – березень 2018 року;
лютий 2020 року – сума індексації 216,51 грн, базовий місяць – березень 2018 року;
березень 2020 року – сума індексації 216,51 грн, базовий місяць – березень 2018 року;
квітень 2020 року – сума індексації 216,51 грн, базовий місяць – березень 2018 року;
травень 2020 року – сума індексації 216,51 грн, базовий місяць – березень 2018 року;
червень 2020 року – сума індексації 216,51 грн, базовий місяць – березень 2018 року;
липень 2020 року – сума індексації 216,51 грн, базовий місяць – березень 2018 року;
серпень 2020 року – сума індексації 216,51 грн, базовий місяць – березень 2018 року;
по 01 вересня 2020 року – індексація 7,22 грн, базовий місяць – березень 2018 року,
всього за період служби в Донецькому зональному відділі – 8 262,11 грн.

Як свідчить довідка про нарахування грошового забезпечення Василеженку О.О. під час служби у Донецькому зональному відділі від 20 грудня 2021 року № 309, позивачу нарахована індексація грошового забезпечення: з 12 червня 2015 року – 0,00 грн; липень 2015 року – 0,00 грн; серпень 2015 року – 0,00 грн; вересень 2015 року – 0,00 грн; жовтень 2015 року – 0,00 грн; листопад 2015 року – 0,00 грн; грудень 2015 року – 0,00 грн; січень 2016 року – 0,00 грн.

В період з 01 лютого 2016 року по 31 серпня 2016 року не проходив службу у Донецькому зональному відділі.

За вересень 2016 року – 59,45 грн; жовтень 2016 року – 59,45 грн; листопад 2016 року –

49,45 грн; грудень 2016 року – 134,40 грн; січень 2017 року – 134,40 грн; лютий 2017 року – 134,40 грн; березень 2017 року – 200,00 грн; квітень 2017 року – 200,00 грн; травень 2017 року – 210,50 грн; червень 2017 року – 279,54 грн; липень 2017 року – 279,54 грн; серпень 2017 року – 279,54 грн; вересень 2017 року – 341,85 грн; жовтень 2017 року – 341,85 грн; листопад 2017 року – 341,85 грн; грудень 2017 року – 422,88 грн; січень 2018 року – 422,88 грн; лютий 2018 року – 422,88 грн; березень 2018 року – 0,00 грн; квітень 2018 року – 0,00 грн; травень 2018 року – 0,00 грн; червень 2018 року – 0,00 грн; липень 2018 року – 0,00 грн; серпень 2018 року – 0,00 грн; вересень 2018 року – 0,00 грн; жовтень 2018 року – 0,00 грн; листопад 2018 року – 71,08 грн; грудень 2018 року – 71,08 грн; січень 2019 року – 71,08 грн; лютий 2019 року – 71,08 грн; березень 2019 року – 197,86 грн; квітень 2019 року – 134,47 грн; травень 2019 року – 134,47 грн; червень 2019 року – 206,72 грн; липень 2019 року – 206,72 грн; серпень 2019 року – 206,72 грн; вересень 2019 року – 206,72 грн; жовтень 2019 року – 206,72 грн; листопад 2019 року – 206,72 грн; грудень 2019 року – 216,51 грн; січень 2020 року – 216,51 грн; лютий 2020 року – 216,51 грн; березень 2020 року – 216,51 грн; квітень 2020 року – 216,51 грн; травень 2020 року – 216,51 грн; червень 2020 року – 216,51 грн; липень 2020 року – 216,51 грн; серпень 2020 року – 216,51 грн; вересень 2020 року – 7,22 грн.

Всього за період служби в Донецькому зональному відділі – 8 262,11 грн.

Будь-які інші докази щодо предмета доказування учасники справи не надали.

Норми права, які застосував суд, та мотиви їх застосування.

Висновки суду по суті позовних вимог.

Ч. 2 ст. 19 Конституції України встановлено, що органи державної влади, їх посадові особи зобов'язані діяти лише на підставі, в межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України.

Закон України від 20 грудня 1991 року № 2011-ХІІ «Про соціальний і правовий захист військовослужбовців та членів їх сімей» (далі – Закон № 2011) визначає основні засади державної політики у сфері соціального захисту військовослужбовців та членів їх сімей, встановлює єдину систему їх соціального та правового захисту, гарантує військовослужбовцям та членам їх сімей в економічній, соціальній, політичній сферах сприятливі умови для реалізації їх конституційного обов'язку щодо захисту Вітчизни та регулює відносини у цій галузі.

Відповідно до ч. 2 ст. 9 Закону № 2011 до складу грошового забезпечення входять: посадовий оклад, оклад за військовим званням; щомісячні додаткові види грошового забезпечення (підвищення посадового окладу, надбавки, доплати, винагороди, які мають постійний характер, премія); одноразові додаткові види грошового забезпечення.

Абз. 2 ч. 3 ст. 9 Закону № 2011 передбачає, що грошове забезпечення підлягає індексації відповідно до закону.

Правові, економічні та організаційні основи підтримання купівельної спроможності населення України в умовах зростання цін з метою дотримання встановлених Конституцією України гарантій щодо забезпечення достатнього життєвого рівня населення України визначає Закон України від 03 липня 1991 року № 1282-ХІІ «Про індексацію грошових доходів населення» (далі – Закон № 1282).

Згідно зі ст. 1 Закону № 1282 індексація грошових доходів населення – встановлений законами та іншими нормативно-правовими актами України механізм підвищення грошових доходів населення, що дає можливість частково або повністю відшкодувати подорожчання споживчих товарів і послуг.

Індекс споживчих цін – показник, що характеризує динаміку загального рівня цін на товари та послуги, які купує населення для невиробничого споживання;

Поріг індексації – величина індексу споживчих цін, яка надає підстави для проведення індексації грошових доходів населення.

Об'єкти індексації грошових доходів населення визначає ст. 2 Закону № 1282,

відповідно до якої індексації підлягають грошові доходи громадян, одержані ними в гривнях на території України і які не мають разового характеру, в тому числі оплата праці (грошове забезпечення).

Ст. 2 Закону № 1282 передбачено, що індексації підлягають грошові доходи населення у межах прожиткового мінімуму, встановленого для відповідних соціальних і демографічних груп населення.

Відповідно до ст. 3 Закону № 1282 індекс споживчих цін обчислюється центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері статистики, і не пізніше 10 числа місяця, що настає за звітним, публікується в офіційних періодичних виданнях.

Підстави для проведення індексації визначає ст. 4 Закону № 1282.

Згідно з ч. 1 ст. 4 Закону № 1282 в редакції, що була чинною до 01 січня 2016 року, індексація грошових доходів населення проводиться в разі, коли величина індексу споживчих цін перевищила поріг індексації, який встановлюється в розмірі 101 відсотка.

На підставі п. 21 розділу I Закону України від 24 грудня 2015 року № 911-VII «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України», який набрав чинності 01 січня 2016 року, у ч. 1 ст. 4 Закону № 1282 цифри «101» замінені цифрами «103».

Таким чином, до 01 січня 2016 року індексація грошових доходів населення проводилась в разі, коли величина індексу споживчих цін перевищувала поріг індексації, який був встановлений в розмірі 101%; з 01 січня 2016 року поріг індексації встановлений в розмірі 103%.

Відповідно до ч. 2 ст. 4 Закону № 1282 обчислення індексу споживчих цін для індексації грошових доходів населення провадиться наростаючим підсумком, починаючи з місяця введення в дію цього Закону (тобто з січня 2003 року).

Згідно з ч. 3 ст. 4 Закону № 1282 для проведення подальшої індексації грошових доходів населення обчислення індексу споживчих цін починається за місяцем, у якому індекс споживчих цін перевищив поріг індексації, зазначений у частині першій цієї статті.

Відповідно до ч. 4 ст. 4 Закону № 1282 підвищення грошових доходів населення у зв'язку з індексацією здійснюється з першого числа місяця, що настає за місяцем, у якому опубліковано індекс споживчих цін.

Джерела коштів на проведення індексації грошових доходів населення визначає ст. 5 Закону № 1282.

Згідно з ч. 2 ст. 5 Закону № 1282 підприємства, установи та організації, що фінансуються чи дотуються з Державного бюджету України, підвищують розміри оплати праці (грошового забезпечення) у зв'язку з індексацією за рахунок власних коштів і коштів Державного бюджету України.

Відповідно до ч. 5 ст. 5 Закону № 1282 проведення індексації грошових доходів населення здійснюється у межах фінансових ресурсів бюджетів усіх рівнів та бюджетів фондів загальнообов'язкового державного соціального страхування на відповідний рік.

Згідно з ч. 1 ст. 6 Закону № 1282 у разі виникнення обставин, передбачених ст. 4 цього Закону, грошові доходи населення визначаються як результат добутку розміру доходу, що підлягає індексації в межах прожиткового мінімуму для відповідних соціальних і демографічних груп населення, та величини індексу споживчих цін.

Ч. 2 ст. 6 Закону № 1282 передбачено, що порядок проведення індексації грошових доходів населення визначається Кабінетом Міністрів України.

Такий порядок затверджений постановою Кабінету Міністрів України від 17 липня 2003 року № 1078 (далі – Порядок № 1078).

Відповідно до п. 1 Порядку № 1078 цей Порядок визначає правила обчислення індексу споживчих цін для проведення індексації та сум індексації грошових доходів населення і поширюється на підприємства, установи та організації незалежно від форми власності і господарювання, а також на фізичних осіб, що використовують працю найманих працівників.

Згідно з п. 1-1 Порядку № 1078 підвищення грошових доходів громадян у зв'язку з

індексацією здійснюється з першого числа місяця, що настає за місяцем, в якому офіційно опубліковано індекс споживчих цін.

Індексація грошових доходів населення проводиться у разі, коли величина індексу споживчих цін перевищила поріг індексації, який встановлюється в розмірі 101 відсотка.

11 лютого 2016 року Кабінет Міністрів України прийняв постанову № 77 «Про внесення змін до постанов Кабінету Міністрів України від 17 липня 2003 р. № 1078 і від 9 грудня 2015 р. № 1013» (далі – Постанова КМУ № 77).

Постановою КМУ № 77 внесені зміни до п. 1-1 Порядку № 1078, а саме в абзаці другому цього пункту цифри «101» замінені цифрами «102».

Відповідно до п. 2 Постанови КМУ № 77 вказані зміни застосовуються з 01 січня 2016 року.

Індекс споживчих цін обчислюється Держстатом і не пізніше 10 числа місяця, що настає за звітним, публікується в офіційних періодичних виданнях.

Обчислення індексу споживчих цін для проведення індексації грошових доходів населення провадиться наростаючим підсумком починаючи з березня 2003 року - місяця опублікування Закону України від 06 лютого 2003 року № 491-IV «Про індексацію грошових доходів населення».

Для проведення подальшої індексації грошових доходів населення обчислення індексу споживчих цін починається за місяцем, у якому індекс споживчих цін перевищив поріг індексації, зазначений в абзаці другому цього пункту.

Відповідно до п. 2 Порядку № 1078 індексації підлягають грошові доходи громадян, одержані в гривнях на території України, які не мають разового характеру, в тому числі грошове забезпечення військовослужбовців, осіб рядового і начальницького складу, посадових осіб митної служби.

Згідно з п. 4 Порядку № 1078 індексації підлягають грошові доходи населення у межах прожиткового мінімуму, встановленого для відповідних соціальних і демографічних груп населення.

У межах прожиткового мінімуму, встановленого для працевдатних осіб, серед іншого індексуються оплата праці (грошове забезпечення).

Частина грошових доходів, яка перевищує прожитковий мінімум, встановлений для відповідних соціальних і демографічних груп населення, індексації не підлягає.

Сума індексації грошових доходів громадян визначається як результат множення грошового доходу, що підлягає індексації, на величину приросту індексу споживчих цін, поділений на 100 відсотків.

П. 5 Порядок № 1078 було передбачено, що у разі підвищення розмірів мінімальної заробітної плати, пенсії, виплат, що здійснюються відповідно до законодавства про загальнообов'язкове державне соціальне страхування, стипендій, а також у разі зростання грошових доходів населення без перегляду їх мінімальних розмірів місяць, в якому відбулося підвищення, вважається базовим при обчисленні індексу споживчих цін для індексації грошових доходів населення. У базовому місяці значення індексу споживчих цін приймається за 1 або 100 відсотків. Індексація грошових доходів, отриманих громадянами за цей місяць, не провадиться. З наступного місяця здійснюється обчислення наростаючим підсумком індексу споживчих цін для проведення подальшої індексації.

У разі коли підвищення розмірів мінімальних соціальних гарантій, зазначених в абзаці першому цього пункту, не супроводжується зростанням грошових доходів громадян, передбачених п. 2 цього Порядку, грошові доходи індексуються на загальних підставах відповідно до п. п. 1-1 і 4 цього Порядку.

У разі коли грошовий дохід з урахуванням суми підвищення менше суми грошового доходу з урахуванням індексації до його підвищення, у базовому місяці сума загального доходу визначається з таким розрахунком, щоб сума грошового доходу з урахуванням індексації не перевищувала загального доходу до його підвищення.

Місяць, в якому відбувається підвищення грошових доходів працівників у зв'язку із

розширенням зони обслуговування, збільшенням обсягу робіт, суміщенням професій (посад), виконанням обов'язків тимчасово відсутнього працівника, оплатою за роботу за сумісництвом на одному підприємстві, в установі, організації, а також за рахунок збільшення розміру премії, не вважається базовим під час обчислення індексу споживчих цін для проведення індексації (у разі, коли не відбувається підвищення тарифної ставки (окладу)).

09 грудня 2015 року Кабінет Міністрів України прийняв постанову № 1013 «Про упорядкування структури заробітної плати, особливості проведення індексації та внесення змін до деяких нормативно-правових актів» (далі – Постанова КМУ № 1013), яка набрала чинності 15 грудня 2015 року.

На підставі п. 3 Постанови КМУ № 1013 внесені зміни до Порядку № 1078.

Зокрема, відповідно до пп. 2 п. 3 Постанови КМУ № 1013 пункт 5 Порядку № 1078 був викладений в такій редакції:

«5. У разі підвищення тарифних ставок (окладів), пенсій або щомісячного довічного грошового утримання, стипендій, виплат, що здійснюються відповідно до законодавства про загальнообов'язкове державне соціальне страхування, значення індексу споживчих цін у місяці, в якому відбувається підвищення, приймається за 1 або 100 відсотків.

Обчислення індексу споживчих цін для проведення подальшої індексації здійснюється з місяця, наступного за місяцем підвищення зазначених грошових доходів населення.

Сума індексації у місяці підвищення тарифних ставок (окладів), пенсій або щомісячного довічного грошового утримання, стипендій, виплат, що здійснюються відповідно до законодавства про загальнообов'язкове державне соціальне страхування, не нараховується, якщо розмір підвищення грошового доходу перевищує суму індексації, що склалась у місяці підвищення доходу.

Якщо розмір підвищення грошового доходу не перевищує суму індексації, що склалась у місяці підвищення доходу, сума індексації у цьому місяці визначається з урахуванням розміру підвищення доходу і розраховується як різниця між сумою індексації і розміром підвищення доходу.

У разі зростання заробітної плати за рахунок інших її складових без підвищення тарифних ставок (окладів) сума індексації не зменшується на розмір підвищення заробітної плати. У разі коли відбувається підвищення тарифної ставки (окладу), у місяці підвищення враховуються всі складові заробітної плати, які не мають разового характеру.

До чергового підвищення тарифних ставок (окладів), пенсій або щомісячного довічного грошового утримання, стипендій, виплат, що здійснюються відповідно до законодавства про загальнообов'язкове державне соціальне страхування, до визначеної суми індексації додається сума індексації, яка складається внаслідок перевищення величини індексу споживчих цін порогу індексації, зазначеного у пункті 1-1 цього Порядку.

Приклади проведення індексації грошових доходів громадян у разі їх підвищення наведено у додатку 4 [...].»

Згідно з п. 6 Постанови КМУ № 1013 ця постанова застосовується з 01 грудня 2015 року.

Аналіз наведених вище правових норм зумовлює такі висновки:

- на підприємства, установи, організації незалежно від форм власності покладається обов'язок проводити індексацію заробітної плати (грошового забезпечення) у разі перевищення величини індексом споживчих цін встановленого порогу індексації;

- індексація грошового забезпечення є однією з основних державних гарантій щодо оплати праці (грошового забезпечення). Проведення індексації у зв'язку зі зростанням споживчих цін (інфляцією) є обов'язковою для всіх юридичних осіб – роботодавців, незалежно від форми власності та виду юридичної особи;

- відсутність окремого порядку індексації грошового забезпечення військовослужбовців дає підстави для нарахування індексації грошового забезпечення із застосуванням Порядку № 1078;

- сума індексації грошового забезпечення є складовою частиною грошового

забезпечення і відповідно до Закону № 1282 підлягає обов'язковому нарахуванню та виплаті;
- правове регулювання виплати індексації визначає умови (якщо величина індексу споживчих цін перевищила поріг індексації), з настанням яких виникає право на щомісячне отримання суми індексації у структурі заробітної плати (грошового забезпечення) до настання обставин (підвищення тарифних ставок, окладів), за яких виплата розрахованої суми індексації припиняється до повторного настання обставин, які обумовлюють повторне виникнення права на отримання індексації.

Як зазначив Верховний Суд у постановках від 19 червня 2019 року (справа № 825/1987/17), від 20 листопада 2019 року (справа № 620/1892/19), від 05 лютого 2020 року (справа № 825/565/17), індексація грошового забезпечення, як складова грошового забезпечення військовослужбовців, є однією з основних державних гарантій щодо оплати їх праці, а отже підлягає обов'язковому нарахуванню і виплаті.

Крім того, слід зазначити, що Європейський суд з прав людини у рішенні від 08 листопада 2005 року у справі «Кечко проти України» (заява №63134/00) зауважив, що в межах свободи дій держави визначати, які надбавки виплачувати своїм працівникам з державного бюджету. Держава може вводити, призупиняти чи закінчити виплату таких надбавок, вносячи відповідні зміни до законодавства. Однак, якщо чинне правове положення передбачає виплату певних надбавок і дотримано всі вимоги, необхідні для цього, органи державної влади не можуть свідомо відмовляти у цих виплатах, доки відповідні положення є чинними (п. 23). Також Суд не прийняв аргумент Уряду України щодо відсутності бюджетних асигнувань, оскільки органи державної влади не можуть посилалися на відсутність коштів як на причину невиконання своїх зобов'язань.

Враховуючи положення Порядку № 1078, місяць, у якому підвищилося грошове забезпечення з урахуванням виплат, що входять до його складу (посадовий оклад, оклад за військовим званням; щомісячні додаткові види грошового забезпечення (підвищення посадового окладу, надбавки, доплати, винагороди, які мають постійний характер, премія); одноразові додаткові види грошового забезпечення), є базовим. У разі підвищення військовослужбовцю грошового забезпечення, для визначення базового місяця при проведенні індексації здійснюється порівняння суми підвищення грошового забезпечення та суми індексації, що нараховується в місяці збільшення грошового доходу. При проведенні такого порівняння береться грошове забезпечення до підвищення у розрахунку за повний відпрацьований місяць та величина приросту індексу споживчих цін, на який нараховується індексація. Якщо відбувається підвищення грошового забезпечення на суму меншу, ніж сума індексації, має бути здійснено підвищення грошового забезпечення та додано суму індексації, визначену з урахуванням суми підвищення грошового забезпечення.

При цьому реалізація особою права, що пов'язане з отриманням бюджетних коштів, яке базується на спеціальних, чинних на час виникнення спірних правовідносин, нормативно-правових актах національного законодавства, не може бути поставлена у залежність від бюджетних асигнувань.

Аналогічний правовий висновок міститься в постанові Верховного Суду від 12 грудня 2018 року у справі № 825/874/17.

Отже, позивач має право на індексацію грошового забезпечення в порядку, визначеному Законом № 1282 та Порядком № 1078.

Василеженко О.О. звернувся до суду з вимогами визнати протиправною бездіяльність Донецького зонального відділу в частині нарахування та виплати індексації грошового забезпечення за періоди з 12 червня 2015 року по 07 липня 2016 року та з 01 січня 2019 року по 01 вересня 2020 року.

Перевіряючи правомірність поведінки відповідача у спірних правовідносинах на відповідність критеріям, наведеним у ч. 2 ст. 2 КАС, суд зазначає таке.

Вирішуючи питання щодо наявності підстав для індексації відповідачем грошового забезпечення позивача за період з 12 червня 2015 року по 07 липня 2016 року із застосуванням базового місяця – січень 2008 року, суд виходить з такого.

Відповідно до п. 1 постанови Кабінету Міністрів України від 07 листопада 2007 року № 1294 «Про упорядкування структури та умов грошового забезпечення військовослужбовців, осіб рядового і начальницького складу та деяких інших осіб» (далі – Постанова КМУ № 1294) грошове забезпечення військовослужбовців, осіб рядового і начальницького складу складається з посадового окладу, окладу за військовим (спеціальним) званням, щомісячних (підвищення посадового окладу, надбавки, доплати, винагороди, які мають постійний характер, премії) та одноразових додаткових видів грошового забезпечення.

Перелік одноразових додаткових видів грошового забезпечення військовослужбовців Збройних Сил затверджено Додатком 25 до Постанови КМУ № 1294.

Згідно з абз. 5 п. 5 Порядку № 1078 у разі зростання заробітної плати за рахунок інших її складових без підвищення тарифних ставок (окладів) сума індексації не зменшується на розмір підвищення заробітної плати. У разі коли відбувається підвищення тарифної ставки (окладу), у місяці підвищення враховуються всі складові заробітної плати, які не мають разового характеру.

У свою чергу, схема посадових окладів осіб офіцерського складу Збройних Сил України затверджена Постановою КМУ № 1294, яка набрала чинності з 01 січня 2008 року.

Отже, з набранням чинності Постановою КМУ № 1294 відбулись зміни розміру тарифних ставок (посадових окладів) відповідних категорій військовослужбовців.

Згідно з п. 14 Порядку № 1078 роз'яснення щодо застосування цього Порядку надає Мінсоцполітики.

Відповідно до роз'яснення Мінсоцполітики № 48/о/66-17 від 08 серпня 2017 року зміна розміру доплат, надбавок та премій не впливає на початок обчислення індексації, якщо не підвищується посадовий оклад.

У роз'ясненні Мінсоцполітики № 28/о/66-18 від 18 квітня 2018 року зазначено, що у разі зростання грошового забезпечення за рахунок інших його складових, без підвищення посадового окладу, сума індексації не зменшується на розмір підвищення грошового забезпечення.

Зі змісту роз'яснення Мінсоцполітики № 024-106 від 09 лютого 2005 року слідує, що зміна розміру премії за рахунок фінансових можливостей підприємства не є підставою вважати місяць базовим, при розрахунку індексу для проведення індексації.

У листі Мінсоцполітики від 29 грудня 2017 року № 122/0/66-17 зазначено:

«Отже, якщо посадові оклади військовослужбовців востаннє підвищувалися у січні 2008, то сума індексації, у грудні 2017 становить 4258,75 грн (1762 x 241,7 : 100). У разі, коли посадовий оклад військовослужбовцям встановлювався у лютому 2009 року, сума індексації у грудні 2017 року становить 3087,02 грн. (1762 x 175,2 : 100). Для військовослужбовців, яких було прийнято на військову службу у грудні 2015 року, лютому 2016 року обчислення індексу споживчих цін для проведення індексації має здійснюватися з місяця, наступного за місяцем підвищення посадового окладу за посадою, яку займає військовослужбовець».

Таким чином, визначення базового місяця залежить тільки від зміни розміру тарифної ставки (посадового окладу), яка вперше відбулась у січні 2008 року на підставі Постанови КМУ № 1294, яка набрала чинності 01 січня 2008 року та втратила чинність 01 березня 2018 року згідно з постановою Кабінету Міністрів України від 30 серпня 2017 року № 704.

Аналіз положень абз. 3 п. 10-1 Порядку № 1078 в редакції Постанови КМУ № 526 та п. 10-2 Порядку № 1078 в редакції Постанови КМУ № 1013 зумовлює висновок, що до грудня 2015 року обчислення індексу споживчих цін для індексації заробітної плати (грошового забезпечення) новоприйнятих працівників здійснювалося з місяця прийняття працівника на роботу, з грудня 2015 року – з місяця, наступного за місяцем підвищення тарифної ставки (окладу), за посадою, яку займає працівник.

Підвищення тарифних ставок (окладів) військовослужбовців за період з січня 2008 року по березень 2018 року не відбувалось, що є підставою для встановлення базового місяця для проведення індексації – січень 2008 року.

При цьому, підвищення грошових доходів населення у зв'язку з індексацією

здійснюється з першого числа місяця, що настає за місяцем, у якому опубліковано індекс споживчих цін.

Згідно з абз. абз. 4-5 п. 5 Порядку № 1078 якщо розмір підвищення грошового доходу не перевищує суму індексації, що склалась у місяці підвищення доходу, сума індексації у цьому місяці визначається з урахуванням розміру підвищення доходу і розраховується як різниця між сумою індексації і розміром підвищення доходу. У разі зростання заробітної плати за рахунок інших її складових без підвищення тарифних ставок (окладів) сума індексації не зменшується на розмір підвищення заробітної плати. У разі коли відбувається підвищення тарифної ставки (окладу), у місяці підвищення враховуються всі складові заробітної плати, які не мають разового характеру.

Таким чином, Василеженко О.О. має право на індексацію його грошового забезпечення із застосуванням січня 2008 року як базового місяця за період з 01 грудня 2015 року по 31 січня 2016 року включно.

Правові підстави для індексації грошового забезпечення позивача в період з 12 червня 2015 року по 30 листопада 2015 року включно із застосуванням січня 2008 року як базового місяця відсутні, оскільки п. 5 Порядку № 1078 в редакції Постанови КМУ № 1013 підлягає застосуванню з 01 грудня 2015 року, а тому позовні вимоги в цій частині задоволенню не підлягають.

Суд встановив, що в період з 01 грудня 2015 року по 31 грудня 2015 року включно Донецький зональний відділ здійснював нарахування індексації грошового забезпечення Василеженка О.О., однак всупереч приписам п. 5 Порядку № 1078 замість січня 2008 року в якості базового місяця помилково застосовував червень 2015 року. В період з 01 січня 2016 року по 31 січня 2016 року включно Донецький зональний відділ не проводив індексацію грошового забезпечення позивача, покликаючись на відсутність фінансування.

За встановлених фактичних обставин та відповідно до ч. 2 ст. 9 КАС належним та ефективним способом захисту порушеного права позивача є визнання протиправними дій Донецького зонального відділу, які полягали у індексації грошового забезпечення Василеженка О.О. в період з 01 грудня 2015 року по 31 грудня 2015 року включно без застосування січня 2008 року як базового місяця, а також визнання протиправною бездіяльності Донецького зонального відділу, яка полягала у непроведення індексації грошового забезпечення Василеженка О.О. в період з 01 січня 2016 року по 31 січня 2016 року.

Цій частині позовних вимог порушене право позивача підлягає відновленню шляхом зобов'язання Донецького зонального відділу здійснити нарахування і виплату Василеженку О.О. індексації грошового забезпечення за період з 01 грудня 2015 року по 31 січня 2016 року включно із застосуванням базового місяця – січень 2008 року.

Суд не приймає посилення відповідача на дискреційні повноваження щодо визначення базового місця для обрахунку індексації, з огляду на наступне.

Відповідно до правової позиції Верховного Суду, викладеної у постановках від 13 лютого 2018 року у справі № 361/7567/15-а, від 07 березня 2018 року у справі № 569/15527/16-а, від 20 березня 2018 року у справі № 461/2579/17, від 20 березня 2018 року у справі № 820/4554/17, від 03 квітня 2018 року у справі № 569/16681/16-а, від 12 квітня 2018 року у справі № 826/8803/15, дискреційні повноваження – це можливість діяти за власним розсудом, в межах закону, можливість застосувати норми закону та вчинити конкретні дії (або дію) серед інших, кожні з яких окремо є відносно правильними (законними).

Європейський суд з прав людини неодноразово висловлював позицію з цього питання, згідно якої національні суди повинні проконтролювати, чи не є викладені у них висновки адміністративних органів щодо обставин у справі довільними та нераціональними, непідтвердженими доказами або ж такими, що є помилковими щодо фактів; у будь-якому разі суди повинні дослідити такі акти, якщо їх об'єктивність та обґрунтованість є ключовим питанням правового спору (п. п. 156-157, 159 рішення у справі «Sigma Radio Television Ltd. v. Cyprus», № 32181/04; п. п. 47-56 рішення у справі «Putter v. Bulgaria», № 38780/02).

Поняття дискреційних повноважень наведено, зокрема, у Рекомендаціях Комітету Міністрів Ради Європи № R (80)2, яка прийнята Комітетом Міністрів 11 березня 1980 року на 316-й нараді, відповідно до яких під дискреційними повноваженнями слід розуміти повноваження, які адміністративний орган, приймаючи рішення, може здійснювати з певною свободою розсуду, тобто, коли такий орган може обирати з кількох юридично допустимих рішень те, яке він вважає найкращим за даних обставин.

Отже, дискреційними повноваженнями є право суб'єкта владних повноважень обирати у конкретній ситуації між альтернативами, кожна з яких є правомірною. Прикладом такого права є повноваження, які закріплені у законодавстві із застосуванням слова «може».

Однак, у цій справі відповідач помилково вважає свої повноваження дискреційними, оскільки відповідач не наділений повноваженнями за конкретних фактичних обставин діяти не за законом, а на власний розсуд.

Також суд відхиляє аргументи відповідача, які стосуються відсутності у Міністерства оборони України фінансового ресурсу на виплату індексації грошового забезпечення військовослужбовців.

На переконання суду, цей аргумент, не може бути прийнятий судом, оскільки органи державної влади не можуть посилатися на відсутність коштів як на причину невиконання своїх зобов'язань; так само органи державної влади не можуть відмовляти особі в поновленні її порушеного права, покликаючись на відсутність відповідного правового регулювання.

Разом з цим позовні вимоги, які стосуються визнання протиправною бездіяльності Донецького зонального відділу, яка полягає у не нарахуванні та невиплаті індексації грошового забезпечення за період з 12 червня 2015 року по 30 листопада 2016 року включно із застосуванням базового місяця – січень 2008 року, задоволенню не підлягають.

Позовні вимоги Василеженка О.О. в частині визнання протиправною бездіяльності Донецького зонального відділу, яка полягала у не нарахуванні та невиплаті індексації грошового забезпечення за період з 01 лютого 2016 року по 07 липня 2016 року включно із застосуванням січня 2008 року не підлягають задоволенню, оскільки в цей період позивач не проходив військову службу у Донецькому зональному відділі та не перебував у ньому на всіх видах забезпечення, включаючи грошове.

Так, суд встановив, що 31 січня 2016 року на підставі наказу командира Донецького зонального відділу від 31 січня 2016 року № 26 (по стройовій частині) Василеженко О.О. був виключений зі списків особового складу Донецького зонального відділу та всіх видів забезпечення, а в період з 02 лютого 2016 року по 07 липня 2016 року він проходив військову службу у Військовій частині польова пошта В0927 (нині – Військова частина А0536).

Позовних вимог щодо визнання протиправними дій (бездіяльності) відповідача, пов'язаних з нарахуванням та виплатою Донецьким зональним відділом індексації грошового забезпечення за період з 01 вересня 2016 року по 31 грудня 2018 року включно Василеженком О.О. не заявлено, а дії (бездіяльність) відповідача в цей період не є предметом спору у справі.

Щодо вимог позивача в частині визнання протиправною бездіяльності Донецького зонального відділу, яка полягала невиплаті в повному розмірі індексації грошового забезпечення за період з 01 січня 2019 року по 01 вересня 2020 року із застосуванням базового місяця – березень 2018 року та щомісячної фіксованої суми індексації – 4 258,75 грн відповідно до абз. 4 п. 5 Порядку № 1078, суд зауважує таке.

Вирішуючи питання щодо наявності підстав для індексації грошового забезпечення позивача за період 01 січня 2019 року по 01 вересня 2020 року включно із застосуванням березня 2018 року як базового місяця, суд виходить з такого.

01 березня 2018 року набрала чинності постанова Кабінету Міністрів України від 30 серпня 2017 року № 704 «Про грошове забезпечення військовослужбовців, осіб рядового і начальницького складу та деяких інших осіб» (далі – Постанова КМУ № 704).

Згідно з п. 4 Постанови КМУ № 704 розміри посадових окладів, окладів за військовими

(спеціальними) званнями військовослужбовців, осіб рядового та начальницького складу визначаються шляхом множення розміру прожиткового мінімуму для працездатних осіб, встановленого законом на 01 січня 2018 року, на відповідний тарифний коефіцієнт згідно з додатками 1, 12, 13 і 14.

Отже, Постановою КМУ № 704 визначено інший порядок встановлення та розмір посадового окладу військовослужбовців, осіб рядового та начальницького складу, а також змінено (підвищено) розміри посадових окладів, окладів за військовим (спеціальним) званням відповідних категорій військовослужбовців.

Абз. 1 п. 5 Порядку № 1078 визначено, що у разі підвищення тарифних ставок (окладів), стипендій, виплат, що здійснюються відповідно до законодавства про загальнообов'язкове державне соціальне страхування, визначених у пункті 2 цього Порядку, значення індексу споживчих цін у місяці, в якому відбувається підвищення, приймається за 1 або 100 відсотків.

Оскільки підвищення посадового окладу позивача з березня 2018 року відбулося у зв'язку із прийняттям Постанови КМУ № 704, якою змінено (підвищено) розміри окладів, окладів за військовим (спеціальним) званням відповідних категорій військовослужбовців саме березень 2018 року є місяцем підвищення доходів позивача (базовим місяцем), а тому значення індексу споживчих цін у цьому місяці приймається за 1 або 100 відсотків.

Згідно з абз. 2 п. 5 Порядку № 1078 обчислення індексу споживчих цін для проведення подальшої індексації здійснюється з місяця, наступного за місяцем підвищення зазначених грошових доходів населення.

Водночас, відповідно до офіційних даних, що містяться на сайті Державної служби статистики України, з квітня 2018 року по листопад 2018 року індекс споживчих цін не перевищував 103%.

Свою чергою питання виплати суми індексації у місяці підвищення грошових доходів, а також виплати визначеної суми індексації до чергового підвищення тарифних ставок (окладів) врегульовано абзацами 3, 4 та 6 п. 5 Порядку № 1078: сума індексації у місяці підвищення грошових доходів, зазначених у абзаці першому цього пункту, не нараховується, якщо розмір підвищення грошового доходу перевищує суму індексації, що склалася у місяці підвищення доходу.

Якщо розмір підвищення грошового доходу не перевищує суму індексації, що склалась у місяці підвищення доходу, сума індексації у цьому місяці визначається з урахуванням розміру підвищення доходу і розраховується як різниця між сумою індексації і розміром підвищення доходу.

До чергового підвищення тарифних ставок (окладів), стипендій, виплат, що здійснюються відповідно до законодавства про загальнообов'язкове державне соціальне страхування, крім щомісячних страхових виплат потерпілим на виробництві (з урахуванням виплат на необхідний догляд за потерпілим) та членам їх сімей, до визначеної суми індексації додається сума індексації, яка складається внаслідок перевищення величини індексу споживчих цін порогу індексації, зазначеного у пункті 1-1 цього Порядку.

З огляду на викладене для вирішення питання про наявність підстав для виплати індексації у місяці підвищення доходу (базовому місяці) необхідно враховувати дві складові: розмір підвищення грошового доходу особи та суму індексації, що склалася у місяці підвищення цього грошового доходу і встановлювати, чи перевищує розмір підвищення грошового доходу особи суму індексації, що склалася у місяці його підвищення.

Так, якщо розмір підвищення грошового доходу перевищує суму індексації, що склалася у місяці підвищення доходу, то індексація не нараховується; якщо ж розмір підвищення грошового доходу не перевищує суму індексації, що склалась у місяці підвищення доходу, то сума індексації у цьому місяці визначається з урахуванням розміру підвищення доходу і розраховується як різниця між сумою індексації і розміром підвищення доходу. При цьому, до чергового підвищення тарифних ставок (окладів) до визначеної суми індексації додається сума індексації, яка складається внаслідок перевищення величини

індексу споживчих цін порогу індексації, зазначеного у п. 1-1 Порядку № 1078.

Відповідно до вимог Закону № 1282 та Порядку № 1078 обов'язок визначення розміру підвищення грошового доходу працівника та суми індексації, що склалася у місяці підвищення цього грошового доходу, а також встановлення факту перевищення розміру підвищення грошового доходу працівника над сумою індексації, що склалася у місяці його підвищення з метою вирішення питання про наявність підстав для виплати індексації у місяці підвищення доходу (базовому місяці) покладається безпосередньо на роботодавця.

Таким чином, Василеженко О.О. має право на індексацію грошового забезпечення за період з 01 січня 2019 року по 01 вересня 2020 року із застосуванням базового місяця – березень 2018 року.

Суд встановив, що в період з 01 січня 2019 року по 01 вересня 2020 року включно Донецький зональний відділ проводив нарахування та виплату Василеженку О.О. індексації грошового забезпечення. При цьому розрахунок проводився із застосуванням базового місяця – березень 2018 року.

Як вже було зазначено вище, з 01 березня 2018 року у зв'язку з набранням чинності Постановою КМУ № 704 базовим місяцем для індексації грошового забезпечення військовослужбовців став березень 2018 року.

На підставі довідки про нарахування грошового забезпечення під час служби у Донецькому зональному відділі Василеженка О.О. від 20 грудня 2021 року № 309 суд встановив, що:

в лютому 2018 року грошове забезпечення позивача становило: 7 609,44 грн, в тому числі посадовий оклад – 530,00 грн, оклад за військове звання – 30,00 грн, надбавка за вислугу років (10%) – 56,00 грн, надбавка за виконання особливо важливих завдань (50%) – 308,00 грн, щомісячна винагорода відповідно до п. 8 наказу Міністерства оборони України від 15 листопада 2010 року № 595 та наказу Міністерства оборони України від 24 жовтня 2016 року № 550, що не включається до обчислення додаткових видів грошового забезпечення – 2 853,54 грн, премія (723%) – 3 831,90 грн;

в березні 2018 року грошове забезпечення позивача становило 7 959,96 грн, в тому числі посадовий оклад – 2 630,00 грн, оклад за військове звання – 530,00 грн, надбавка за вислугу років (25%) – 790,00 грн, надбавка за особливості проходження служби (10,5%) – 414,75 грн, премія (136,70%) – 3 595,21 грн.

Отже, у березні 2018 року підвищення грошового доходу позивача у зв'язку зі зміною посадових окладів не перевищило суму індексації, що склалась у лютому 2018 року (4 258,75 грн), розмір якої підтверджений листом Мінсоцполітики від 29 грудня 2017 року № 122/0/66-17:

якщо посадові оклади в останнє підвищувалися в січні 2008 року, то сума індексації у грудні 2017 року становить 4 258,75 грн ($1\,762 \times 241,7 / 100$) (абзац 9), серед яких:

1 762,00 грн – це прожитковий мінімум (змінився у грудні 2017 року);

241,7 % - це величина приросту індексу споживчих цін.

З грудня 2017 року по лютий 2018 року сума індексації становила 4 258,75 грн з величиною приросту індексу споживчих цін 241,7%. Тому, відповідно до абз. 4 п. 5 Порядку № 1078 сума належної позивачу індексації в березні 2018 року мала розраховуватися як різниця між сумою індексації і розміром підвищення доходу.

Відповідно до абз. абз. 4, 5 п. 5 Порядку № 1078, у разі коли відбувається підвищення тарифної ставки (окладу), у місяці підвищення враховуються всі складові заробітної плати, які не мають разового характеру. Якщо розмір підвищення грошового доходу не перевищує суму індексації, що склалась у місяці підвищення доходу, сума індексації у цьому місяці визначається з урахуванням розміру підвищення доходу і розраховується як різниця між сумою індексації і розміром підвищення доходу.

За правилами абз. 6 п. 5 Порядку № 1078 до визначеної (згідно з абз. абз. 4, 5 п. 5 Порядку № 1078) суми індексації додається сума індексації, яка складається внаслідок перевищення величини індексу споживчих цін порогу індексації (103%).

Наведене вище зумовлює висновок, що з березня 2018 року відповідач повинен був виплачувати фіксовану суму індексацію грошового забезпечення, а в разі коли величина індексу споживчих цін перевищить поріг в розмірі 103%, то в підвищеному розмірі, аж до наступного підвищення тарифної ставки (окладу), при якому сума збільшення грошового забезпечення (заробітної плати) перевищить фіксовану суму індексації.

Аналогічна правова позиція щодо застосування абз. абз. 4-6 п. 5 Порядку № 1078 викладена у постанові Верховного Суду від 23 квітня 2020 року по справі № 816/1728/16.

Щодо спірного періоду суд встановив, що розрахунок виплаченої індексації за період з 01 січня 2019 року по 01 вересня 2020 року проводився із застосуванням базового місяця – березень 2018 року, однак поза увагою відповідача залишився той факт, що грошовий дохід позивача у порівнянні з лютим 2018 року не перевищив суму індексації, що склалась у розмірі 4 258,75 грн.

За встановлених фактичних обставин та згідно з ч. 2 ст. 9 КАС належним та ефективним способом захисту порушеного права позивача є визнання протиправною бездіяльності відповідача, яка полягала у не нарахуванні та не виплаті Василеженку О.О. в період з 01 січня 2019 року по 01 вересня 2020 року включно індексації грошового забезпечення із застосуванням щомісячної фіксованої суми індексації – 4 258,75 грн та відповідно до абз. абз. 4-6 п. 5 Порядку № 1078, підлягає визнанню протиправною.

Порушене право позивача підлягає поновленню шляхом зобов'язання Донецького зонального відділу нарахувати Василеженку О.О. індексацію грошового забезпечення за період з 01 січня 2019 року по 01 червня 2020 року включно із застосуванням фіксованої суми індексації – 4 258,75 грн та відповідно до абз. абз. 4-6 п. 5 Порядку № 1078, та виплатити її з урахуванням фактично виплачених сум.

Оскільки індексація грошового забезпечення позивача в період з 01 січня 2019 року по 01 вересня 2020 року включно проводилась із застосуванням базового місяця – березень 2018 року, в цій частині позовних вимог належить відмовити.

Таким чином, позовні вимоги підлягають задоволенню частково.

Щодо дотримання строку звернення до суду.

Спірні правовідносини виникли у зв'язку з не виплатою позивачу індексації грошового забезпечення.

Відповідно ч. 1 ст. 122 КАС позов може бути подано в межах строку звернення до адміністративного суду, встановленого цим Кодексом або іншими законами.

Ч. 2 цієї статті передбачено, що для звернення до адміністративного суду за захистом прав, свобод та інтересів особи встановлюється шестимісячний строк, який, якщо не встановлено інше, обчислюється з дня, коли особа дізналася або повинна була дізнатися про порушення своїх прав, свобод чи інтересів.

Аналіз зазначених норм дає підстави зробити висновок, що шестимісячний строк звернення до суду в адміністративному судочинстві є загальним і застосовується, якщо інше не встановлено цим Кодексом або іншими законами.

Згідно з ч. 3 ст. 122 КАС для захисту прав, свобод та інтересів особи цим Кодексом та іншими законами можуть встановлюватися інші строки для звернення до адміністративного суду, які, якщо не встановлено інше, обчислюються з дня, коли особа дізналася або повинна була дізнатися про порушення своїх прав, свобод чи інтересів.

Отже, КАС передбачає можливість встановлення цим Кодексом та іншими законами спеціальних строків звернення до адміністративного суду, які мають перевагу в застосуванні порівняно із загальним шестимісячним строком, визначеним у ч. 2 ст. 122 цього Кодексу.

Водночас, у зазначених положеннях КАС відсутні норми, що регулювали б порядок звернення осіб, які перебувають (перебували) на публічній службі, до адміністративного суду у справах про стягнення належної їм заробітної плати у разі порушення законодавства про оплату праці.

Умови проходження більшості видів публічної служби, зокрема й у питаннях щодо

оплати праці, регулюються як спеціальним законодавством, так і загальними нормами трудового законодавства, тобто нормами законодавства про працю.

Водночас ч. 1 ст. 233 КЗпП України, яка регулює строки звернення до суду за вирішенням трудових спорів, встановлено норму про те, що працівник може звернутися з заявою про вирішення трудового спору безпосередньо до районного, районного у місті, міського чи міськрайонного суду в тримісячний строк з дня, коли він дізнався або повинен був дізнатися про порушення свого права, а у справах про звільнення - в місячний строк з дня вручення копії наказу про звільнення або з дня видачі трудової книжки.

Отже, право на заробітну плату не обмежується будь-яким строком щодо судового захисту і такий висновок прямо випливає з указаної норми.

Грошове забезпечення підлягає індексації відповідно до закону. Індиксація грошового забезпечення військовослужбовцям здійснюється в порядку та розмірах, установлених законодавством.

П. 2 Порядку № 1078 визначено, що індексації підлягають грошові доходи громадян, одержані в гривнях на території України, які не мають разового характеру, зокрема, грошове забезпечення військовослужбовців.

Ст. 18 Закону України «Про державні соціальні стандарти та державні соціальні гарантії» від 05 жовтня 2000 року № 2017-III індексацію доходів населення, яка встановлюється задля підтримання достатнього життєвого рівня громадян та купівельної спроможності їх грошових доходів в умовах зростання цін, віднесено до державних соціальних гарантій, що, згідно зі ст. 19 цього Закону, є обов'язковими для всіх підприємств, установ і організацій незалежно від форми власності.

Аналіз наведених правових норм дає підстави для висновку, що індексація є складовою заробітної плати (додатковою заробітною платою) і у разі порушення законодавства про оплату праці в частині її виплати працівник має право звернутися до суду з позовом про стягнення належної йому індексації заробітної плати без обмеження будь-яким строком, як це передбачено ч. 2 ст. 233 КЗпП України. До того ж на військовослужбовців поширюється дія КЗпП України, в тому числі вказаної статті, у тих випадках, коли спеціальним законодавством не врегульовані особливості щодо строку звернення до суду з позовом про стягнення належного військовослужбовцю суми грошового забезпечення.

Таке правозастосування узгоджується з висновками Верховного Суду, викладеними в постанові від 29 вересня 2021 року у справі № 160/8332/20.

Як наслідок, суд відхиляє аргументи відповідача щодо пропуску позивачем строку звернення до суду з цим позовом.

Розподіл судових витрат.

Відповідно до ч. 1 ст. 139 КАС при задоволенні позову сторони, яка не є суб'єктом владних повноважень, всі судові витрати, які підлягають відшкодуванню або оплаті відповідно до положень цього Кодексу, стягуються за рахунок бюджетних асигнувань суб'єкта владних повноважень, що виступав відповідачем у справі, або якщо відповідачем у справі виступала його посадова чи службова особа.

При частковому задоволенні позову судові витрати покладаються на обидві сторони пропорційно до розміру задоволених позовних вимог. При цьому суд не включає до складу судових витрат, які підлягають розподілу між сторонами, витрати суб'єкта владних повноважень на правничу допомогу адвоката та сплату судового збору (ч. 3 ст. 139 КАС).

Докази здійснення сторонами судових витрат суду не надані, а тому судові витрати розподілу не підлягають.

Враховуючи викладене та керуючись ст. ст. 241, 242, 243, 244, 245, 246, 250, 251, 255 Кодексу адміністративного судочинства України, суд

вирішив:

1. Адміністративний Василеженка Олександра Олександровича (РНОКПП: 3063202339, зареєстроване місце проживання: 84502, Донецька обл., м. Бахмут, вул. Червоносільська, буд. 21) до Донецького зонального відділу Військової служби правопорядку (ідентифікаційний код: 24289666, місцезнаходження: Донецька обл., м. Краматорськ, вул. Маяковського, буд. 10) про визнання бездіяльності протиправною та зобов'язання вчинити певні дії – задовольнити частково.

2. Визнати протиправними дії Донецького зонального відділу Військової служби правопорядку, які полягали у проведенні індексації грошового забезпечення Василеженка Олександра Олександровича в період з 01 грудня 2015 року по 31 грудня 2015 року включно без застосування базового місяця – січень 2008 року.

3. Визнати протиправною бездіяльність Донецького зонального відділу Військової служби правопорядку, яка полягала у непроведенні індексації грошового забезпечення Василеженка Олександра Олександровича в період з 01 січня 2016 року по 31 січня 2016 року включно.

4. Зобов'язати Донецький зональний відділ Військової служби правопорядку здійснити нарахування і виплату Василеженку Олександр Олександровичу індексації грошового забезпечення за період з 01 грудня 2015 року по 31 січня 2016 року включно із застосуванням базового місяця – січень 2008 року.

5. Визнати протиправною бездіяльність Донецького зонального відділу Військової служби правопорядку, яка полягала у не нарахуванні та невиплаті Василеженку Олександр Олександровичу в період з 01 січня 2019 року по 01 вересня 2020 року включно індексації грошового забезпечення із застосуванням щомісячної фіксованої суми індексації – 4 258,75 грн та відповідно до абз. абз. 4-6 п. 5 Порядку проведення індексації грошових доходів населення, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 17 липня 2003 року № 1078.

6. Зобов'язати Донецький зональний відділ Військової служби правопорядку нарахувати Василеженку Олександр Олександровичу індексацію грошового забезпечення за період з 01 січня 2019 року по 01 вересня 2020 року включно із застосуванням щомісячної фіксованої суми індексації – 4 258,75 грн та відповідно до абз. абз. 4-6 п. 5 Порядку проведення індексації грошових доходів населення, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 17 липня 2003 року № 1078, і виплатити її з урахуванням фактично виплачених сум.

7. В іншій частині позовних вимог – відмовити.

8. Рішення суду набирає законної сили після закінчення строку подання апеляційної скарги всіма учасниками справи, якщо апеляційну скаргу не було подано.

У разі подання апеляційної скарги рішення, якщо його не скасовано, набирає законної сили після повернення апеляційної скарги, відмови у відкритті чи закриття апеляційного провадження або прийняття постанови судом апеляційної інстанції за наслідками апеляційного перегляду.

9. Рішення може бути оскаржено в апеляційному порядку шляхом подання апеляційної скарги до Першого апеляційного адміністративного суду протягом тридцяти днів з дня складення повного судового рішення.

10. Повне судове рішення складено 27 травня 2022 року.

Суддя

Т.О. Кравченко

